

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Jana Vyklického a Mgr. Radovana Havelce v právní věci žalobce: **L. M.**, zastoupen Mgr. Václavem Voříškem, advokátem se sídlem Otmíče, Otmíče 4, proti žalovanému: **Krajský úřad Libereckého kraje**, se sídlem Liberec 2, U Jezu 642/2a, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 1. 2014, č. j. OD 30/14-3/67.1/14006/Rg, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci ze dne 28. 8. 2014, č. j. 60 A 3/2014 - 62,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále „stěžovatel“) podal kasační stížnost proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci (dále „krajský soud“) ze dne 28. 8. 2014 (v kasační stížnosti chybně uvedeno 28. 8. 2015), č. j. 60 A 3/2014 – 62. Tímto rozsudkem krajský soud zrušil rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 1. 2014, č. j. OD 30/14-3/67.1/14006/Rg, kterým bylo zčásti změněno prvoinstanční správní rozhodnutí, jímž byl stěžovatel uznán vinným ze spáchání přestupku proti bezpečnosti a plynulosti silničního provozu. Přestupku se měl dopustit tím, že dne 16. 9. 2013 v 11:57 hodin při řízení motorového vozidla značky VOLVO (registrační značka X) překročil nejvyšší povolenou rychlost 50 kilometrů za hodinu o 15, respektive 12, kilometrů za hodinu.

Nejvyšší správní soud ze soudního spisu zjistil, že napadený rozsudek krajského soudu byl tehdejšímu zástupci stěžovatele doručen do datové schránky dne 11. 9. 2014. Nyní posuzovaná kasační stížnost byla dle záznamu o ověření elektronického podání podána dne 3. 8. 2015.

Nejvyšší správní soud nejprve zkoumal splnění podmínek řízení o kasační stížnosti, mezi které náleží její včasné podání [§ 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád

správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)], řádné zastoupení (§ 105 odst. 2 s. ř. s.), absence dalších zákonných důvodů nepřipustnosti (§ 104 s. ř. s.), apod.

Kasační stížnost je **opožděná**.

Podle § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů od doručení rozhodnutí krajského soudu, a bylo-li vydáno opravné usnesení, běží tato lhůta znovu od doručení tohoto usnesení. Zmeškání lhůty pro podání kasační stížnosti nelze prominout. Podle ustanovení § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu začíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. To neplatí o lhůtách stanovených podle hodin. Podle odst. 2 téhož ustanovení, lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků, končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce.

Nejvyšší správní soud považuje za prokázané, že napadený rozsudek byl stěžovateli (prostřednictvím jeho zmocněnce) doručen dne 11. 9. 2014. Lhůta dvou týdnů k podání kasační stížnosti tak počala běžet dne 12. 9. 2014 (§ 40 odst. 1 s. ř. s.) a skončila dne 25. 9. 2014 (§ 40 odst. 2 s. ř. s.). Kasační stížnost byla podána elektronicky dne 3. 8. 2015 a tedy téměř rok po uplynutí dvoutýdenní zákonné lhůty k jejímu podání.

Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost odmítl podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s. Z důvodu neodvratného dopadu zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nebylo zapotřebí se zabývat odstraňováním jejích dalších vad.

O náhradě nákladů řízení před Nejvyšším správním soudem bylo rozhodnuto za použití ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 3. září 2015

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu